

Loven viderefører den lovgivning vedrørende forsvarets forhold, som er indledet ved vedtagelsen af lov nr. 242 af 27. maj 1950 om forsvarets ordning (centralstyrelsen, den kommandomæssige organisation m. v.) (årbog 1949—50, side 484) og indeholder bestemmelser vedrørende sammensætningen af hær, søværn, flyvevåben, forsvarets intendanturkorps, forsvarets lægekorps og forsvarets auditørkorps, samt endvidere en række lovbestemmelser, forsåvidt angår forskellige institutioner, der oprettes med værnenes fælles anliggender for øje og uden at være henlagt under noget af værnenes administration.

Det fremsatte lovforslag, som kun på enkelte punkter ændredes under behandlingen på rigsdagen, var i overensstemmelse med det lovudkast, som indeholdtes i forsvarskommissionens 2. betænkning, afgivet 25. maj 1951.

Om lovens indhold bemærkes:

I. Hæren (§§ 1—17).

Foruden af hærkommandoen — der træder i stedet for generalkommandoen, og som består af chefen for hæren, hærstaben og våbeninspektørerne — og andre overordnede kommandoorganer udgøres *hærens hovedbestanddele* af følgende: fodfolket, pansertropperne, der træder i stedet for rytteriet, artilleriet, ingeniørtropperne, telegraftropperne, der er udskilt af ingeniørtropperne som et særligt våben, forsyningstropperne og skolerne.

Hærens troppeafdelinger indordnes under de 2 landsdelskommandoer samt Bornholms region. Indenfor landsdelskommandoerne indordnes hovedparten af felttropperne i kampgrupper (divisioner og brigader) i de regioner, i hvis område de er garnisoneret. Øvrige styrker af felttropperne henhører under vedkommende landsdelskommando, lokalforsvarsstyrker under vedkommende region.

Sammensætningen af landsdelskommandoernes, regionernes og kommandanten i Københavns stabe samt troppeafdelingernes garnisonering m. v. fastsættes af forsvarsministeren.